

Coilla. MDG 5831. Fotografia: Pere Corenellas

Cotilla

MDG 5831

Fitxa tècnica

Cronologia: segle XVIII

Tècnica: teixit de seda i brodat amb fil de seda i metàl·lic

Dimensions: 53 x 81 cm

Alçada del davanter: 36 cm

Alçada de l'espatlla: 35,5 cm

Contorn de pit: 67 cm

Número d'inventari: 5831 MDG

Les cotilles

La cotilla es va començar a utilitzar en la cort espanyola al llarg dels segle XVI i es va estendre i popularitzar al llarg del segle XVII a la resta de corts europees. Primerament, com una peça reservada als nobles que per la seva rigidesa permetia, a manera de cuirassa, amagar la feminitat i esdevenir símbol d'austeritat física, però sobretot moral. Però amb el triomf de la moda versallesca, a partir del segle XVIII, les formes femenines es van fer més visibles i, fins i tot, es va buscar accentuar-les. Amb l'arribada de la dinastia borbònica a Espanya, la moda francesa es va imposar entre les classes socials altes, i la cotilla va esdevenir en el vestit femení una peça clau per a modelar el cos.

La cotilla tenia llavors la funció de cenyir el cos, realçar el pit, estrènyer la cintura i realçar els malucs. És per això que acostumaven a dur un seguit de barnilles que podien ser de balena, de fusta o bé metàl·liques.

Amb l'arribada de la moda imperi, des de final del segle XVIII i les primeres dècades del segle XIX, el cos s'alliberà d'elements rígids. Amb tot, les classes més populars van continuar vestint a la manera antiga, tot aprofitant bona part de les robes, i adaptant-les parcialment a les modes posteriors.

Descripció

Cotilla cordada al darrere, de seda blanca repuntejada i brodada amb fil de seda i fil metàl·lic amb motius florals policroms.

Està confeccionada amb quatre peces, dues de les quals unides per una costura central al davant. Les altres dues peces estan cosides al biaix, a l'esquena. Presenta dues gaies a la part inferior dels costats, per facilitar una major adaptació i vol. Duu amplis tirants, més estrets al davant, sobreposats. Tota ella de seda brocada, està folrada amb doble tela de lli en el seu interior, i sense entretela.

El davanter mostra un ampli escot arrodonit, acaba en forma de "V" i es perllonga sobre el ventre. Tot el centre del davanter està fortament embarnillat amb una pala ampla de fusta encapsulada, que descriu lleugerament la corba del ventre per tal d'adaptar-s'hi. L'escot, aparentment retocat amb posterioritat, mostra dues gaies per adaptar-se a la forma del pit, i unes obertures o finestres, cordades amb gafets metàl·lics, que probablement servissin per facilitar l'alletament dels infants.

Es corda al darrere, amb vuit ullets metàl·lics per banda. A cada costat dels ullets duu encapsulades dues barnilles metàl·liques. L'una, disposada en el perímetre exterior o vora, recoberta per un galó de seda sobreposat del mateix to que la peça. L'altra barnilla es troba encapsulada entre la tela i el folre i està realçada per un doble repunt amb fil de seda vermell. Es conserva part d'un cordó que serviria per nuar la cotilla, probablement de cronologia posterior; és de fil de cotó trenat i recobreix una ànima de fil de coure.

Els laterals estan reforçats per tres barnilles curtes a banda i banda, que no arriben més enllà de la cintura, encapsulades entre la tela i el folre, i realçades també per un repunt de fil vermell. Altres motius en ziga-zaga també estan repuntejats en la zona de l'espatlla, amb una finalitat decorativa i alhora per donar major rigidesa al teixit.

Tot el voraviu inferior està acabat amb galó de pell blanca que ressegueix tot el perímetre i que serveix per unir el folre i la seda, alhora que per assegurar una major consistència davant el fregament.

La peça ha estat molt reformada. Mostra un seguit de pedaços sobreposats a la part davantera, amb roba de seda; igualment es fa evident l'adaptació a noves modes amb l'addició d'un faldó superposat a la part posterior, de cotó blanc.

La cotilla, com a peça d'indumentària interior femenina, va estar en voga al llarg de tot el segle XVIII. Els teixits amb què es confeccionava podien ser molt variats, sobretot les que servien a les dones de classe més adinerada, fetes amb riques teles ornamentades, especialment en les dècades de 1740 a 1760 en què la moda a la francesa permetia lluir-los parcialment com a peça exterior, deixant visible la part davantera.

Procedència

La peça apareix registrada a l'antic inventari del Museu del 1946. També en l'inventari de 1939 apareix llistat, i sense més descripció, l'ingrés de quatre peces de roba antiga. Probablement, per la riquesa dels teixits i brodats, calgui vincular la procedència d'aquesta peça d'indumentària amb algun dels masos més rics i importants del Vallès Oriental al llarg dels segles XVII i XVIII.

El balcó